

"اعمال عید سعید غدیر"

اعمال این روز چند چیز است :

1- روزه که کفاره شصت سال گناه است و در روایتی دیگر آمده که برابر است با روزه تمام عمر و معادل است با صد حجّ و صد عمره.

2- انجام غسل.

3- زیارت حضرت علی (علیہ السلام) و سزاوار است که انسان هر کجا باشد سعی کند خود را به فبر مطهر آن حضرت برساند. برای امام در این روز، سه زیارت مخصوصه نقل شده که یکی از آنها زیارت معروفه به "آمین اللہ" است که از نزدیک و دور خوانده می‌شود و آن از زیارات جامعه مطلقه است.

4- اقامه دو رکعت نماز به مانند نماز صبح و پس از نماز به سجده رود و صد مرتبه شکر خدا کند سپس سر از سجده بردارد و دعای زیر خوانده شود:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّكَ

خدایا از تو درخواست کنم بدانکه از برای تو است ستایش یگانه‌ای که شریک نداری و توبی

وَاحِدٌ أَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُوَلِّ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُواً أَحَدٌ وَأَنَّ

یکتای یگانه‌ای بی نیاز که فرزندی نداری و فرزند کسی نیستی و نیست برایت همتای هیچ کس

مُحَمَّداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَالِّهِ يَا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِي

و براستی محمد بنده و رسول تو است درودهای تو بر او و آتش باد ای که هر روز در

شَانِ كَمَا كَانَ مِنْ شَانِكَ أَنْ تَقْضَى لَكَ عَلَىٰ بِأَنْ جَعَلْتَنِي مِنْ أَهْلِ

کاری هستی چنانچه از شان تو بود که بر من تفضل فرمودی به این که مرا از اهل

إِجَابَتِكَ وَأَهْلِ دِينِكَ وَأَهْلِ دَعْوَتِكَ وَوَفَقْتَنِي لِذِلِّكَ فِي مُبْتَدِئٍ

اجابت و از اهل دینت و اهل دعوتنت قراردادی و موقف داشتنی بدان در آغاز

خَلْقِي تَقْضِيلًا مِنْكَ وَكَرْمًا وَجُودًا ثُمَّ أَرْدَفْتَ الْفَضْلَ فَضْلًا وَالْجُودَ

آفرینش از روی تفضل و کرم و بخشش سپس دنبال آوردن این فضل را به فضلی دگر و این بخشش را

جُودًا وَالْكَرَمَ كَرَمًا رَأْفَةً مِنْكَ وَرَحْمَةً إِلَىٰ أَنْ جَدَّدْتَ ذَلِكَ الْعَهْدَ

به بخششی دگر و این کرم را به کرمی دگر که آن هم از روی مهر و رحمت بود تا بدانجا که تازه کردی این عهد را

لَىٰ تَجْدِيدًا بَعْدَ تَجْدِيدِكَ خَلْقِي وَكُنْتَ نَسِيًّا مَنْسِيًّا نَاسِيًّا سَاهِيًّا

برایم از نو پس از تجدید آفرینش در صورتی که من در فراموشی بودم و فراموشکاری و بی خبری

غَافِلًا قَاتَمَتَ نِعْمَتَكَ بِأَنْ دَكَرْتَنِي ذَلِكَ وَمَنْتَ بِهِ عَلَىٰ وَهَدَيْتَنِي

و غفلت پس تو نعمت را برابر من تمام کردی به این که آن را به یادم انداختی و بدان بر من منت نهادی و بر آن راهنمایی کردی

لَهُ فَلِيَكُنْ مِنْ شَائِئَكَ يَا إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ أَنْ شَتَّمَ لَى ذَلِكَ وَ لَا

پس همچنان باید از شان تو باشد ای معبد و آقا و مولای من که تمام کنی برایم آن نعمت را و از

تَسْلِبِنِيهِ حَتَّى تَقْوَانِي عَلَى ذَلِكَ وَ آنَتْ عَنِ رَاضٍ فَإِنَّكَ أَحَقُّ

من سلب نفرماتی آن را تا هنگامی که بمیرانیم بر آن در حالی که تو از من خشنود باشی که براستی تو سزاوارترین

الْمُنْعِمِينَ أَنْ شَتَّمَ نِعْمَتَكَ عَلَى اللَّهِمَّ سَمِعْنَا وَ أَطَعْنَا وَ أَجْبَنَا دَاعِيَكَ

نعمت بخشنایی که نعمت را برابر من به پایان رسانی خدایا شنیدیم و پیروی کردیم و خواندهات را اجابت کردیم

بِمَنْكَ فَأَكَ الْحَمْدُ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ امَّنَا بِاللَّهِ وَحْدَهُ لَا

به لطف تو پس از آن تو است حمد و آمرزشت را خواهانیم پروردگارا و به سوی تو است بازگشت ایمان داریم به خدای یگانه‌ای

شَرِيكَ لَهُ وَ بِرَسُولِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ صَدَّقَا وَ أَجْبَنَا

که شریک ندارد و به رسولش محمد صلی الله علیه و آله و تصدیق کردیم و اجابت کردیم

دَاعِيَ اللَّهِ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فِي مُوَالَاهِ مُؤْلِيَنَا وَ مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ

داعی خدا را و پیروی کردیم از رسول (او) در مورد دوستی و اطاعت مولایمان و مولای مؤمنان

عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَبْدِ اللَّهِ وَ أَخِي رَسُولِهِ وَ الصَّدِيقِ الْأَكْبَرِ

امیرمؤمنان علی بن ابی طالب بندۀ خدا و برادر رسول او و صدیق اکبر

وَالْحُجَّةُ عَلَى بَرِيَّتِهِ الْمُؤَيَّدُ بِهِ نَبِيَّهُ وَ دِينَهُ الْحَقُّ الْمُبِينُ عَلَمًا لِدِينِ

و حجت او بر آفریدگانش آنکه خداوند پیامبرش و دین حق آشکارش را بوسیله او تایید کرد نشانه و پرچم دین

الله و خازناً لِعِلْمِهِ وَ عَيْنَهُ عَيْبُ اللَّهِ وَ مَوْضِعُ سِرِّ اللَّهِ وَ أَمِينُ اللَّهِ عَلَى

خدا و خزینه‌دار دانش او و گنجینه غیب خدا و جایگاه راز خدا و امین خدا بر

خَلْفِهِ وَ شَاهِدَهُ فِي بَرِيَّتِهِ الْلَّهُمَّ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مَنَادِيَ يُنَادِي

خلق او و گواه او در آفریدگانش خدایا ای پروردگار ما. ما شنیدیم منادی را که ندا می‌کرد

لِلْإِيمَانِ أَنْ امْنَوْا بِرَبِّكُمْ فَامْنَا رَبَّنَا فَاغْفِرْنَا ذُنُوبَنَا وَ كَفْرْ عَنَّا

برای ایمان (و می گفت) ایمان آورید به پروردگاران پروردگارا ما هم ایمان آوردیم پس بیامرز گناهانمان را

سَيِّنَاتِنَا وَ تَوْفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَ اتِنَا مَا وَعَدْنَا عَلَى رُسُلِكَ وَ لَا

و بدی‌هایمان را پوشیده دار و ما را با نیکان بمیران پروردگارا عطا کن به ما چیزی را که بوسیله فرستادگانست به ما
وعده دادی

ثُخِّرْنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ فَإِنَّا يَا رَبَّنَا بِمُنْكَ وَ لُطْفِكَ

و در روز رستاخیز رساییمان مکن که براستی تو خلف و عده نمی‌کنی، پس ما ای پروردگار به احسان و لطف تو

أَجْبَنَا دَاعِيَكَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَ صَدَّقَاهُ وَ صَدَّقْنَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ

اجابت کردیم داعی تو را و پیروی کردیم از رسول تو و تصدیقش کردیم و نیز تصدیق کردیم مولای مؤمنان را

وَ كَفَرْنَا بِالْحِبْتِ وَ الْطَّاغُوتِ فَوْلَنَا مَا تَوَلَّنَا وَ اخْسِرْنَا مَعَ أَئْمَنَنَا فَإِنَّا

و کافر شدیم به جبت و طاغوت (غاصبان حقوق آن حضرت) پس والی ما گردان آن را که ما به ولایت برگزیدیم و با
امامانمان

بِهِمْ مُؤْمِنُونَ مُوقِّنُونَ وَ لَهُمْ مُسْلِمُونَ امَّنَا بِسِرْهُمْ وَ عَلَانِيَّتِهِمْ

محشورمان کن که براستی ما بدیشان ایمان و اعتقاد داریم و تسلیم آنانیم ایمان داریم بر نهانشان و آشکارشان

وَ شَاهِدِهِمْ وَ غَائِبِهِمْ وَ حَيِّهِمْ وَ مَيِّتِهِمْ وَ رَضِينَا بِهِمْ أَئِمَّةً وَ قَادَةً

و حاضرشنان و غائبشان و زندهشان و مردهشان و خشنودیم به امامتشان و آقائیشان و همانها ما را

وَ سَادَةً وَ حَسْبُنَا بِهِمْ بَيِّنَتَا وَ بَيْنَ اللَّهِ دُونَ خَلْقِهِ لَا تَبْغِي بِهِمْ بَدْلًا وَ لَا

در مابین خود و خدا از سایر خلق کافی هستند نجوئیم بجای ایشان بدلی و

نَتَّخُدُ مِنْ دُونِهِمْ وَلِيَجَهُ وَ بَرِّنَا إِلَى اللَّهِ مِنْ كُلِّ مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَرْبًا

نگیریم جز ایشان همدی (یا معتمدی) و بیزاری جوئیم به درگاه خدا از هر که برپا کند در برابرshan جنگی

مِنَ الْجِنِّ وَالْأَنْسِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَ كَفَرْنَا بِالْحِبْتِ وَالْطَّاغُوتِ

از جن و انس از اولین و آخرين و کافر شدیم به جبت و طاغوت

وَالْأَوْثَانِ الْأَرْبَعَةِ وَ أَشْيَاعِهِمْ وَ أَتْبَاعِهِمْ وَ كُلُّ مَنْ

و بتھای چهارگانه و دنبال روندگان و پیروانشان و

وَالاَللَّهُمَّ مِنَ الْجِنِّ وَالْأَنْسِ مِنْ أَوَّلِ الدَّهْرِ إِلَى آخِرِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا

هر که دوستشان دارد از جن و انس از آغاز روزگار تا پایان آن. خدایا تو را

نُشْهِدُكَ أَنَا نَدِيْنِ بِمَا دَانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَ أَنْ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

گواه می‌گیریم که ما متین هستیم بدانچه متین شد بدان محمد و آل محمد درود خدا بر او

وَ عَلَيْهِمْ وَ قَوْلُنَا مَا قَلُوْلَا وَ دِيْنُنَا مَا دَانُوْلَا بِهِ مَا قَلُوْلَا وَ مَا دَانُوْلَا

و برایشان باد و گفتار ما همان است که آنها گفتند و دین ما همان است که آنها متدین بدان بودند هر چه را آنان گفتند ما هم گفته‌یم و هر چه را آنان متدین

بِهِ دِينَا وَ مَا انْكَرُوا انْكَرْنَا وَ مَنْ وَالْأُولَا وَاللَّيْنَا وَ مَنْ عَادُوا عَادِينَا وَ مَنْ

بدان شدند ما هم شدیم و هر چه را آنان انکار کردند ما هم انکار کردیم و هر که را دوست داشتند دوست داریم و هر که را دشمن دارند دشمن داریم

لَعْنُوا لَعْنًا وَ مَنْ تَبَرَّأَ مِنْهُ تَبَرَّأَنَا [مِنْهُ] وَ مَنْ تَرَحَّمُوا عَلَيْهِ تَرَحَّمْنَا

و هر که را لعن کردند لعن کنیم و از هر که بیزاری جستند بیزاری جوئیم و بر هر که ترحم کردند ترحم کنیم

عَلَيْهِ أَمَنَا وَ سَلَفَنَا وَ رَضِينَا وَاتَّبَعْنَا مَوَالِيْنَا صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ

ایمان آوردیم و تسليم و خشنود گشتیم و پیروی کردیم از سورا انمان درودهای خدا بر ایشان باد

اللَّهُمَّ فَقَمْنَا لَنَا ذَلِكَ وَلَا تَسْلِبْنَا وَاجْعَلْهُ مُسْتَقِرًّا ثَابِتًا عِنْدَنَا وَلَا

خدایا پس تو آن را برای ما تکمیل کن و از ما سلب مفرما و آن را پایگاهی ثابت در پیش ما قرار ده و

تَجْعَلْهُ مُسْتَعْلَرًّا وَ أَحْيِنَا مَا أَحْيَيْنَا عَلَيْهِ وَ أَمْتَنَا إِذَا أَمْتَنَا عَلَيْهِ

پایگاه عاریت و موقعش قرار مده و زندهمان دار بر همان تا هرگاه که زندهمان داری و بمیرانمان بر آن هرگاه می‌راندیمان،

مُحَمَّدٌ أَمْتَنَا فِيهِمْ نَأْتُمْ وَ إِيَّاهُمْ نُوَالَىٰ وَ عَدُوَّهُمْ عَدُوُّ اللَّهِ نُعَادِي الْ

محمد پیشوایان مایند به آنها اقتدا کنیم و آنان را دوست داریم و دشمنشان را که دشمن خدا است دشمن داریم آل

فَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُفَرَّبِينَ فَإِنَّ ابْنِكَ رَاضُونَ

پس ما را در دنیا و آخرت با ایشان قرار ده و از مقربان درگاهت گردان که براستی ما به همان خشنودیم

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

ای مهربانترین مهربانان.

پس از این دعا باز به سجده رود و صد مرتبه ذکر «شُكْرَ اللَّهِ» و صد مرتبه ذکر «الْحَمْدُ لِلَّهِ» بگوید و روایت شده که هر کس این عمل را بجا آورد ثواب کسی داشته باشد که در روز عید غدیر نزد حضرت رسول خدا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حاضر شده باشد و با آن حضرت بر ولایت بیعت کرده باشد. بهتر است این نماز نزدیک ظهر اقامه شود که پیامبر اکرم در آن ساعت امیر المؤمنین علی (علیه السلام) را در عید غدیر خم به امامت و خلافت برای مردم نصب فرمود و در رکعت اوّل سوره قدر و در رکعت دوم سوره توحید خوانده شود.

5-پس از خسل، نیم ساعت به ظهر مانده دو رکعت اقامه شود. در هر رکعت حمد یک مرتبه و سوره توحید ده مرتبه و آیه الکرسی ده مرتبه و سوره قدر ده مرتبه خوانده شود که ارزش این نماز برایر است با صد هزار حج و صد هزار عمره است و باعث برآوردن شدن حوالج دنیا و آخرت می‌شود. بهتر است که بعد از این نماز این دعا را خوانده شود: رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًّا " ...الدُّعَاء بِطْوَلِهِ .

6-خواندن دعای ندبه .

7- خواندن دعایی که سید بن طاووس از شیخ مفید نقل کرده است :

اللَّهُمَّ إِذَا أَسْأَلْتَكَ بِحَقٍّ

خدایا از تو درخواست کنم به حق

مُحَمَّدٌ نَبِيُّكَ وَ عَلَيٰ وَ لِيَكَ وَ الشَّانُ وَ الْقَدْرُ الَّذِي خَصَّصْتُهُمَا بِهِ دُونَ

محمد پیامبر و به حق علی ولی تو و بدان منزلت و مرتبه‌ای که بدان وسیله آن دو را از سایر مخلوق خود اختصاص دادی که

خَلْقِكَ أَنْ تُصَلِّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى وَ أَنْ تَبْدَءَ بِهِمَا فِي كُلِّ خَيْرٍ

درود فرستی بر محمد و علی و از آنان شروع کنی در دادن هر خیری

عاجِلِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ إِلَيْهِ الْإِيمَانُ الْفَلَاقُ وَ الدُّعَاءُ

که فوری است خداها درود فرست بر محمد و آل محمد پیشوایان رهبر و خوانندگان بزرگ و

السَّادَةُ وَ الْجُنُومُ الزَّاهِرَةُ وَ الْأَعْلَامُ الْبَاهِرَةُ وَ سَاسَةُ الْعِبَادِ وَ أَرْكَانُ

سرور و ستارگان درخشان و نشانه‌های فروزان و تدبیرکنندگان کار بندگان و پایه‌های

الْبِلَادِ وَ النَّافَةِ الْمُرْسَلَةِ وَ السَّفَيْنَةِ النَّاجِيَةِ الْجَارِيَةِ فِي الْأَجْجِ

جهاهای آباد و نافه فرستاده شده و کشتی نجات که روان است در دریاهای ژرف

الْغَامِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ إِلَيْهِ الْمُحَمَّدُ خُرَانٌ عِلْمِكَ وَ أَرْكَانُ

پر آب خداها درود فرست بر محمد و آل محمد گنجینه‌های داشت و پایه‌های محکم

تَوْحِيدِكَ وَ دَعَائِمِ دِينِكَ وَ مَعَادِنِ كَرَامَتِكَ وَ صِفَوَاتِكَ مِنْ بَرِيَّكَ

توحید تو و ستون‌های دین تو و معدن‌های کرامت و برگزیدگان از خلقت

وَ خَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ الْأَنْقِيَاءِ الْجَبَاءِ الْأَبْرَارِ وَ الْأَبْابِ

و بهترین آفریدگان آن پرهیزکاران پاکیزه و برگزیدگان نیکوکار و درگاهی که مورد

المُبْتَلِي بِهِ النَّاسُ مِنْ آتَاهُنَّ جَيٰ وَ مِنْ آبَاهُ هَوَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

ابتلای مردم است هر کس بدان درگاه آمد نجات یافت و هر کس سر باز زد سقوط کرد خداها درود فرست بر

مُحَمَّدٍ وَ إِلَيْهِ الْمُحَمَّدُ أَهْلُ الدُّكْرِ الَّذِينَ أَمْرَتَ بِمُسْتَقِلَّتِهِمْ وَ ذَوِي

محمد و آل محمد اهل ذکری که دستور فرمودی بپرسش مسائل از آنها

الْقُرْبَى الَّذِينَ أَمْرَتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَ فَرَضْتَ حَقَّهُمْ وَ جَعَلْتَ الْجَنَّةَ مَعَادَ

و خویشاوندانی که دستور فرمودی به دوست داشتنشان و حقشان را واجب کردی و بهشت را بازگشتگاه (و سرمنزل)

مَنْ افْتَصَنَ اثَارَهُمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَمْرَوْا
كُسَى قَرْارِ دَادِيِّ كَه آثارشان را پیروی کند خدایا درود فرست بِرْ مُحَمَّد وَ آلِ مُحَمَّد چنانچه دستور
بِطَاعَتِكَ وَ نَهَوْا عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَ دَلَوْا عِبَادَكَ عَلَى وَحْدَائِيَّتِكَ اللَّهُمَّ
پیروی تو را دادند و از نافرمانیت نهی کردند و بندگانت را بیگانگیت راهنمایی کردند خدایا
إِنَّى أَسْتَلِكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَ تَجِيَّبِكَ وَ صَفْوَتِكَ وَ أَمِينِكَ
من از تو میخواهم به حق محمد پیامبر و گرامی و برگزیده و امین تو
وَ رَسُولَكَ إِلَى الْخَلْقِ وَ بِحَقِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ يَعْسُوبِ الدِّينِ وَ قَانِدِ
و فرستادهات بسوی خلق و به حق امیرمؤمنان و پیشوای دین و رهبر
الْغَرِّ الْمُحَاجَلِيْنَ الْوَصِيِّ الْوَفِيِّ وَ الصَّدِيقِ الْأَكْبَرِ وَ الْفَارُوقِ بَيْنَ
سفیدرویان آن وصی باوفا و صدیق اکبر و جداکننده بین
الْحَقِّ وَ الْبَاطِلِ وَ الشَّاهِدِ لَكَ وَ الدَّالِّ عَلَيْكَ وَ الصَّادِعِ بِأَمْرِكَ
حق و باطل و گواه تو و راهنمایی کننده بر تو و اشکار کننده دستورت
وَ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِكَ لَمْ تَأْخُذْهُ فِيكَ لَوْمَةً لَآئِمَّهُ آنَ ثُصَلَى عَلَى
و جهادکننده در راهت آن که نگیردش (و ناراحتش نکند) درباره تو ملامت ملامت کنندهای که درود فرستی بر
مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ آنَ تَجْعَلَنِي فِي هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي عَقَدْتَ فِيهِ
محمد و آل محمد و مرا قرار دهی در این روزی که بستی برای ولی خود پیمان
لَوْلِيَّكَ الْعَهْدَ فِي أَعْنَاقِ الْخَلْقِ وَ أَكْمَلْتَ أَهْمُمَ الْدِينِ مِنَ الْعَارِفِينَ
(امامت) را در گردن خلق خود و کامل گردانی برای آنها دین را از عارفان
بِحُرْمَتِهِ وَ الْمُقْرَبِيْنَ بِفَضْلِهِ مِنْ عَنْقَائِكَ وَ طُلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَ لَا
به حرمتش و اقرارکنندهان به فضل او از آزادشدگان و رها شدگانت از آتش و
تُشْمِّتْ بِي حاسِدِي النَّعْمَ اللَّهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَ عِبَادَكَ الْأَكْبَرَ وَ سَمَيَّتْهُ
شاد مکن نسبت به من حسودانم را در نعمت های خدایا چنانچه آن را عید بزرگ خود قرار دادهای و نامیدی آن را
فِي السَّمَاءِ يَوْمَ الْعَهْدِ الْمَعْهُودِ وَ فِي الْأَرْضِ يَوْمَ الْمِيثَاقِ الْمَأْخُوذِ
در آسمان روز عهد معهود و در زمین روز پیمان گرفتن و انجمن بازخواست
وَ الْجَمِيعُ الْمَسْؤُلُ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَقْرَرْ بِهِ عُيُونَنا

شده درود فرست بِرْ مُحَمَّد وَآلِ مُحَمَّد وَرُوْشَنْ كَنْ بُوسِيلَه اش دِيدَگَان ما را

وَاجْمَعْ بِهِ شَمْلَنَا وَلَا تُضْلِنَا بَعْدَ اذْ هَدَيْتَنَا وَاجْعَلْنَا لِإِعْمَكْ مِنْ

وَگَرْدَأَورْ بِدَسْتَشْ پِراکَنْدَگَيْ ما را وَگَمَراهَمَانْ مَكْنَ پَسْ از آن کَه هَدَيْتَمَانْ كَرْدَي وَقَرَارَمَانْ دَهْ از سِپَاسْگَزَارَانْ
نَعْمَتْهَايَتْ اَيْ

السَّاكِرِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَرَفَنَا فَضَلَّ هَذَا الْيَوْمُ

مَهْرَبَانْتَرِينَ مَهْرَبَانْ سَتَائِش خَاصَ خَدَابِيْ است کَه شَنَاسَانَدْ بِهِ ما فَضِيلَتْ اين روز را

وَبَصَرَنَا حُرْمَتَهُ وَكَرْمَنَا بِهِ وَشَرَفَنَا بِمَعْرِفَتِهِ وَهَدَانَا بِنُورِهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ

وَبِيَنَامَانَ كَرْدَ بِهِ حَرَمَتَهُ وَگَرَامِيمَانَ دَاشَتْ بَدَانَ وَشَرَافَتَمَانَ دَادَ بِهِ مَعْرِفَتَشَ وَهَدَيْتَمَانَ كَرْدَ بِهِ نُورَشَ اَيْ
رَسُولَ خَدا

يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَيْكُمَا وَعَلَى عِثْرَتِكُمَا وَعَلَى مُحِبِّيْكُمَا مِنِيْ

اَيْ اَمِيرَمُؤْمِنَانْ بِرَ شَمَا وَبِرَ عَتَرَتَ شَمَا وَبِرَ دُوْسَتَانَ شَمَا

أَفْضَلُ السَّلَامُ مَا بَقَىَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبِكُمَا آتَوْجَهُ إِلَى اللهِ رَبِّي

بَهْتَرِينَ سَلامَ وَدَرُودَ مَنْ بَادَ تَا بِرِپَاسَتَ شَبَ وَرُوزَ وَبُوسِيلَه او رو كَنَمَ بِهِ سَوَى خَدا پِرَورِدَگَارَ من

وَرَبِّكُمَا فِي نَجَاحِ طَلَبَتِي وَفَضَاءِ حَوَّاجِي وَتَبَسِيرِ اُمُورِي اللَّهُمَّ

وَپِرَورِدَگَارَتَانَ در مُوفَقَ شَدَنَ بِهِ مَقْصُودَمَ وَبِرَأْورَدَه شَدَنَ حَاجَاتَمَ وَآسَانَ شَدَنَ كَارَهَايَمَ خَدَايَا

إِنَّى أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

از تو خَواهَمَ بِهِ حَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَه درود فَرَسْتَي بِرَ مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدٍ وَآنْ تَلْعَنَ مِنْ جَحَدَ حَقَّ هَذَا الْيَوْمُ وَآنَكَرَ حُرْمَتَهُ فَصَدَّ عَنْ

مُحَمَّدٍ وَلَعْنَتَ كَنِيْ كَسِي رَا كَه انَكارَ كَنِدَ حَقَ اين رُوزَ رَا و انَكارَ كَنِدَ حَرَمَتَشَ رَا و جَلوَگِيرَى كَرَدَ

سَبِيلَكَ لِإِطْفَاءِ نُورِكَ فَابِي اللهِ إِلَّا آنْ يُتَمَّ نُورَهُ اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنْ أَهْلِ

از راه تو بِرَايِ خَامُوشَ كَرَدنَ نُورَتَ وَلى خَدا هَمَ نَمِي خَواهدَ جَزَ آنَ کَه نُورَشَ رَا آشَكارَ كَنِدَ خَدَايَا گَشَايَشَ دَهْ بِهِ كَارَ
خَانَدانَ

بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَأَكْثَرِفُ عَنْهُمَ وَبِهِمْ عَنِ الْمُؤْمِنِيْنَ الْكُرُبَاتِ

مُحَمَّدٌ پِيَامِبرَتَ وَبِرَطْرفَ كَنِ از ايشَانَ وَبُوسِيلَه ايشَانَ از اهلِ ايمَانَ گَرفَتَارِها وَمَحْنَتَها رَا

اللهُمَّ امْلَأِ الْأَرْضَ بِهِمْ عَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا وَآنِجُ لَهُمْ

خَدَايَا پِرَ كَنِ زَمِينَ رَا بُوسِيلَه ايشَانَ از عَدَلَ وَدادِ چَنانِچَه پِرَ شَدَه از سَتمَ وَبِيَدادَ وَوَفا كَنِ بِرَايِ آنَها

ما وَعَدْنَهُمْ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

آنچه را وعده دادی به آنها که براستی تو خلف و عده نمی‌کنی

9- در هنگام ملاقات مومنین به عنوان تهنیت جمله ذیل را بگوییم .

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَّسِكِينَ بِوْلَايَةِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

ستایش خاص خدایی است که قرار داد مارا از تمیک جویان به ولایت امیرمؤمن منان و سایر امامان علیهم السلام

و نیز بخواند: **الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَكْرَمَنَا بِهَذَا الْيَوْمِ وَ جَعَلَنَا مِنَ الْمُؤْفَنِينَ بِعَهْدِ إِلَيْنَا وَ مِيثَاقِهِ الَّذِي وَاثَقَنَا بِهِ مِنْ وَلَايَةٍ وَلَا
أَمْرِهِ وَالْفُوَّافِ بِقِسْطِهِ وَ لَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْجَاهِدِينَ وَالْمَكَذِّبِينَ بِيَوْمِ الدِّينِ.**

ستایش خاص خدایی است که گرامی داشت ما را به این روز و قرارمان داد از وفاکنندگان به عهدی که با ما کرده بود و پیمانی که با ما بسته بود از ولایت سپرستان امر دین او و برپادارندگان عدلش و قرارمان نداد از منکران و تکذیب کنندگان روز جزا

10- صد بار این ذکر گفته شود: الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ كَمَالَ دِينِهِ وَ تَمَامَ نِعْمَتِهِ بِوْلَايَةِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

ستایش خاص خدایی است که قرار داد کمال دین و تمام شدن نعمتش را به ولایت امیرمؤمنان علی بن ابیطالب علیه السلام.

در این روز شریف پوشیدن لباس نیکو و زینت کردن و استفاده کردن از عطر و شادی کردن شیعیان امیرالمؤمنین (علیه السلام) و عفو و بخشش از تقصیرات ایشان و برآوردن حاجات ایشان و صله ارحم و توسعه بر عیال و اطعم مومنان و افطار دادن روزه داران و مصافحه با مؤمنین و رفقت به زیارت ایشان و تبسم کردن بر رویشان و هدیه فرستادن بر ایشان و شکر الهی به جا آوردن به جهت نعمت بزرگ ولایت و بسیار فرستادن صلووات و عبادات کردن فضیلت بسیار دارند .

روز عید غدیر روز برطرف شدن غم‌های مومنین است. این روز، روزی است که حضرت موسی علیه السلام بر ساحران غلبه کرد و خداوند آتش را بر ابراهیم خلیل (علیه السلام) سرد و گلستان کرد. و حضرت موسی (علیه السلام) بیوش بن نون را وصی خود گردانید و حضرت عیسی علیه السلام شمعون الصفار را وصی خود قرار داده و حضرت سلیمان (علیه السلام) رعیت خود را بر استخلاف اصیف بن بُرْخیا اشهاد کرد .

11- در این روز خواندن عقد اخوت با برادران مؤمن سفارش شده و کیفیت آن به نحوی که شیخ در مستدرک و سایل از کتاب زاد الفردوس نقل فرموده چنین است که دست راست خود را بر دست راست برادر مؤمن خود گذاشته و بگوید:

وَ اخِيْثَكَ فِي اللهِ وَ صَافِيْثَكَ فِي اللهِ وَ صَافِحَثَكَ فِي اللهِ وَ عَاهَدْتُ اللهَ

برادر شدم با تو در راه خدا و دوست با صفاتی شدم در راه خدا و مصافحه کردم با تو در راه خدا و عهد کردم با خدا

وَ مَلَائِكَتَهُ وَ كُتبَهُ وَ رُسُلَهُ وَ أَنْبِيَاءَهُ وَ الْأَئِمَّةَ الْمَعْصُومِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

و فرشتگانش و کتابهایش و رسولانش و پیغمبرانش و امامان معصومین علیهم السلام

عَلَى آتَى إِنْ كُنْتُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَ الشَّفَاعَةِ وَ أُذْنَ لِي بِإِنْ

بر این که اگر من از اهل بهشت و اهل شفاعت بودم و اجازه‌ام دادند که

أَدْخُلَ الْجَنَّةَ لَا أَدْخُلُهَا إِلَّا وَ أَنْتَ مَعِي

داخل بهشت گردم داخل نشوم جز با تو.

آنگاه برادر مؤمن بگوید: قِلْتُ ؛ قبول کردم

پس بگوید: أَسْقَطْتُ عَنِّكَ جَمِيعَ حُقُوقِ الْأُخْرَى مَا خَلَ الشَّفَاعَةُ وَالدُّعَاءُ وَالزِّيَارَةُ

و ساقط کردم از تو تمامی حقوق برادری را جز شفاعت و دعا و زیارت.

منع: سایت تبیان